

хъ гласове голѣмы на небе-то, които ка-
зувахъ: ^вЦарства-та свѣтовны станжъ
царства на Господа нашего и на Христа
16 неговъ, ^ги ще царува во вѣкы вѣковъ. ^дИ
двадесетъ-тѣ и четыри старци, които сѣ-
дѣхъ прѣдъ Бога на прѣстолы-тѣ си, пад-
нахъ на лица-та си и поклонихъ ся Бо-

^в Гл. 42; 10.

17 гу, ^И думахъ: Благодаримъ ти, Господи
Боже Вседѣржителю, ^екойто си, който си
былъ и който ще бѫдешъ, защото си прі-
ялъ голѣмъ-тѣ си силѣ, ^жи воцарилъ си
18 ся. ^зИ язычници-тѣ ся разгнѣвахъ, и дой-
де твой-тѣ гнѣвъ, ^ии врѣме-то на мърт-
вы-тѣ да ся сѣдятъ, и да дадешь запла-
тѣ-тѣ на твой-тѣ рабы пророцы-тѣ, и на
святыи-тѣ, и на онѣзи които ся боятъ отъ
име-то ти, ^ималы и голѣмы, и ^кда погу-
биши губители-тѣ на земїкъ-тѣ.

^г Дан. 2; 44.
7; 14, 18, 27.^д Гл. 4; 4, 5;
8. 19; 4.

19 И отвори ся храмъ-тѣ Божій на небе-
то, и яви ся ковчегъ-тѣ на неговий-тѣ за-
вѣтъ въ храмъ-тѣ му: ^ии станжъ свѣт-
кавицы, и гласове, и грѣмове, и трусь, ^ии
градъ голѣмъ.

^е Гл. 4; 4, 8.
4; 8. 16; 5.^ж Гл. 19; 6.^з Ст. 2, 9.^и Дан. 7; 9,
40. Гл. 6; 10.^и Гл. 49; 5.^к Гл. 45; 10.
48; 6.^л Гл. 45; 5, 8.^м Гл. 8; 5, 16;
18.^н Гл. 46; 21.

ГЛАВА 12.

1 И знаменіе голѣмо ся яви на небе-то;
жена облѣчена въ слѣнце-то, и луна-та
подъ нозѣ-тѣ ѹ, и на главѣ-тѣ ѹ вѣнецъ
2 отъ дванадесетъ звѣзды. И тя бѣ непраз-
на, и выкаше отъ ^а болѣзни, и мѣчаше ся
5 да роди. И яви ся друго знаменіе на не-
бе-то, и ето ^б змѣй голѣмъ червенъ, ^вкой-
то имаше седмь главы и десетъ рога; ^ги
на главы-тѣ му седмь короны; И ^д опаш-
ка-та му влачаше третj-тѣ часть ^е отъ звѣз-
ды-тѣ небесны, и ^ж хвирли гы на земїкъ-тѣ, и
змѣй-тѣ ся спрѣ ^зпрѣдъ женѣ-тѣ, която

^а Иса. 66; 7.
Гал. 4; 19.^б Гл. 17; 5.^в Гл. 17; 9, 10.^г Гл. 45; 1.^д Гл. 9; 10, 19.^е Гл. 17; 18.^ж Дан. 8; 10.^з Ст. 2.